

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9891 af 14/05/2009 (Historisk)

EØS, spørgsmål om Miethe-status, journalist, bosat i Sverige, arbejdet i hhv. Danmark og Grønland

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Arbejdsmarkedets Ankenævn, j.nr. 5100048-09

EØS, spørgsmål om Miethe-status, journalist, bosat i Sverige, arbejdet i hhv. Danmark og Grønland

Resumé

Medlemmet blev færdiguddannet som journalist i maj 1999.

Medlemmet havde i perioden 1999 til 2008 forskellige arbejdsforhold, blandt andet som freelance-journalist og lærer på Journalisthøjskolen i Grønland.

Medlemmet var født og opvokset i Danmark, men var bosat i Sverige.

Medlemmet søgte den 25. juni 2008, på baggrund af at hans tidsbegrænsede stilling udløb den 1. juli 2008, om dispensation, således han kunne bevare sit medlemskab af den danske a-kasse, være indskrevet hos jobcenteret i Danmark og modtage danske dagpenge.

Ankenævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at medlemmet var født og opvokset i Danmark, og havde boet i Danmark i ca. 28 år. Endvidere, at han ugentligt besøger familie og venner i Danmark, og overnattede i Danmark gennemsnitlig 1-2 gange ugentlig, samt tilbragte næsten alle weekender i Danmark, hvor han var medlem af flere foreninger.

Ankenævnet fandt herefter, at medlemmet på grund af den familiemæssige situation, samt tidligere bopæl i Danmark havde mest personlig tilknytning til Danmark.

Med hensyn til den faglige tilknytning lagde ankenævnet vægt på, at medlemmet aldrig havde haft beskæftigelse i Sverige.

Ankenævnet fandt videre, at medlemmet på grund af sit hverv havde en særlig faglig tilknytning til det danske arbejdsmarked.

Det faktum, at medlemmet havde arbejdet i Grønland var uden betydning for vurderingen, idet medlemmet blandt andet underviste i danske samfundsforhold, samt havde kontakt til danske mediearbejdspladser.

Ankenævnet fandt, at medlemmet havde større faglig tilknytning til Danmark, og at han derfor havde større muligheder for at opnå beskæftigelse i Danmark.

Ankenævnet finder således, at medlemmet samlet set har opretholdt en sådan personlig og faglig tilknytning til Danmark, som er nødvendig for at han kan anses for at være en "anden arbejdstager end grænsearbejder" i medfør af principperne i Miethe-dommen, og han havde således ret til at stille sig til rådighed for det danske arbejdsmarked, og han kan modtage danske dagpenge fra den 1. juli 2008, såfremt de øvrige betingelser herfor var opfyldte.

Ankenævnet har behandlet a-kassens klage på møde den 14. maj 2009.

Nævnet traf denne

A F G Ø R E L S E

Medlemmet anses for at være omfattet af begrebet "andre arbejdstagere end grænsearbejdere".

Medlemmet har derfor ret til at stille sig til rådighed for det danske arbejdsmarked, samt ret til at få udbetalt danske dagpenge fra den 1. juli 2008, såfremt de øvrige betingelser er opfyldte.

Ankenævnet ændrer således Arbejdsdirektoratets afgørelse af den 15. december 2008.

B E G R U N D E L S E

Ankenævnet har lagt til grund, at

- medlemmet er dansk statsborger,
- medlemmet siden 2002 har boet i Sverige, men før det ellers kun boet i Danmark,
- medlemmet i 1999 blev uddannet journalist,
- medlemmet i perioden juni 1999 til december 2004 var ansat som journalist hos forskellige danske dagblade (korttidskontrakter og freelance), i perioden marts til maj 2003 xx i Danmark (informations- og hvervekampagner samt foredrag), i perioden januar til december 2005 som lærer på ... i Nuuk i Grønland, i perioden februar 2006 som gæstelærer på ..., i perioden januar til juni 2007 som redaktionssekretær på x, i perioden august 2007 til juni 2008 som journalist, studielektor og praktikkoordinator på ... Universitetscenter i en tidsbegrænset stilling, og i perioden juli 2008 og frem som ekstern lektor og freelance journalist hos ... og
- medlemmet aldrig har arbejdet i Sverige,
- medlemmets omgangskreds både privat og professionelt er i Danmark, og
- medlemmet i gennemsnit overnatter 1-2 gange om ugen i Danmark, samt tilbringer næsten hver weekend i Danmark.

Arbejdsdirektoratet traf den 15. december afgørelse om, at medlemmet ikke kunne anses for at være omfattet af begrebet ”anden arbejdstager end grænsearbejder”, og at medlemmet derfor ikke kunne stille sig til rådighed for det danske arbejdsmarked, og dermed ikke modtage danske dagpenge fra den 1. juli 2008.

Det følger af reglerne (artikel 71 i Rådets forordning 1408/71), at et medlem som er ledig grænsearbejder skal stille sig til rådighed for arbejdsmarkedet i det land, som medlemmet har valgt at bosætte sig i.

Ved *Grænsearbejder* i artikel 71's forstand forstås arbejdstagere, der er beskæftiget i ét EØS-land, men har bopæl i et andet EØS-land, hvortil personen som hovedregel vender tilbage mindst én gang om ugen. Grænsearbejdere skal under beskæftigelsen være omfattet af lovgivningen - herunder være arbejdsløshedsforsikret - i beskæftigelseslandet.

Ankenævnet har lagt vægt på, at medlemmet arbejdede i Danmark og boede i Sverige, hvortil han vendte tilbage flere gange ugentligt.

Medlemmet er derfor jf. ovenstående som udgangspunkt grænsearbejder.

Det fremgår samtidig af Miethe-dommen, EF domstolens dom af 27. februar 1986 sag 1/85, at hvis personen har opretholdt en personlig og faglig tilknytning af en sådan art, der gør at medlemmet har større mulighed for at opnå beskæftigelse i den tidligere beskæftigelsesstat end bopælslandet, skal medlemmet anses for at høre ind under kategorien andre arbejdstagere end grænsearbejdere.

Ankenævnet har videre lagt vægt på, at medlemmet er født og opvokset i Danmark, og har boet i Danmark i ca. 28 år.

Med hensyn til den personlige tilknytning har ankenævnet lagt vægt på, at medlemmet ugentligt besøger familie og venner som bor i Danmark, og overnatter i Danmark gennemsnitlig 1-2 gange ugentlig, samt tilbringer næsten alle weekender i Danmark, hvor han er medlem af flere foreninger.

Ankenævnet finder, at medlemmet har mest personlig tilknytning til Danmark, idet der lægges vægt på den familiemæssige tilknytning og bopæl i Danmark i mange år.

Med hensyn til den faglige tilknytning har ankenævnet lagt vægt på, at medlemmet aldrig har haft beskæftigelse i Sverige.

Det er ankenævnets vurdering, at medlemmets arbejde generelt, både som journalist og inden for mediebranchen, samt undervisning vedrørende journalistik, må kræve et vist kendskab til det danske samfund og danske forhold, der gør, at medlemmet har en særlig faglig tilknytning til det danske arbejdsmarked.

Det forhold, at medlemmet har været ansat i Grønland er uden betydning for vurderingen, idet medlemmet underviste i danske samfundsforhold, samt fungerede som praktikkoordinator, hvilket blandt andet betød adskillige og vedvarende kontakter til danske mediarbejdspladser.

Ankenævnet finder, at medlemmet har større faglig tilknytning til Danmark, og at han derfor har større muligheder for at opnå beskæftigelse i Danmark.

Ankenævnet finder således, at medlemmet samlet set har opretholdt en sådan personlig og faglig tilknytning til Danmark, som er nødvendig for at han kan anses for at være en "anden arbejdstager end grænsearbejder" i medfør af principperne i Miethe-dommen. Medlemmet har således ret til at stille sig til rådighed for det danske arbejdsmarked, og han kan modtage danske dagpenge fra den 1. juli 2008, såfremt de øvrige betingelser herfor er opfyldte.

R E G L E R

Ankenævnet henviser til

- Artikel 1, litra b samt artikel 71, stk. 1, litra a, ii) og litra b, i) og ii), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet,
- Artikel 84, i Forordning (EØF) nr. 574/72 af den 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet (Gennemførelsesforordningen),
- EF-Domstolens dom af den 12. juni 1986 i sag 1/85, Horst Miethe mod Bundesanstalt für Arbeit, Samlingen 1986, side 1837-1852 (Miethe-dommen), særligt præmisserne 16-19,
- § 62, 1. punktum i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 8. august 2007, og
- § 3, og § 4, i Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 179 af 19. februar 2007 om rådighed.

O P L Y S N I N G E R N E I S A G E N

Sagen er afgjort på grundlag af de akter, som ankenævnet har modtaget fra direktoratet.

På ankenævnets vegne

X

fuldmægtig

De kan læse om afgørelsens retlige grundlag på de følgende sider.

Kopi til:

Medlemmet

Arbejdsdirektoratet

Regler

Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 8. august 2007

§ 62. Der kan kun udbetales dagpenge til et medlem, som står til rådighed for arbejdsmarkedet....

Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 179 af 19. februar 2007 om rådighed

§ 3. Et ledigt medlem kan kun få dagpenge, hvis medlemmet står til rådighed for arbejdsmarkedet.

§ 4. Et medlem skal have bopæl og opholde sig i Danmark. Jf. dog forordning (EØF) nr. 1408/71, artikel 71 a, i, og 71 b, ii.

Forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres medlemmer, der flytter inden for Fællesskabet:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning:

[...]

b) betyder udtrykket »grænsearbejder« enhver arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som udøver sin erhvervsmæssige virksomhed på en medlemsstats område, men er bosat på en anden medlemsstats område, hvortil han som hovedregel vender tilbage hver dag eller mindst en gang om ugen; en grænsearbejder, som af det foretagende, til hvilket han normalt er knyttet, udsendes til den samme medlemsstats område eller til en anden medlemsstats område, eller som præsterer en tjenesteydelse på samme medlemsstats område eller på en anden medlemsstats område, anses dog fortsat som grænsearbejder i et tidsrum af højst fire måneder, selv om han i denne periode ikke hver dag eller mindst én gang om ugen kan vende tilbage til sit bopælssted

AFSNIT III

SÆRLIGE BESTEMMELSER OM DE ENKELTE ARTER AF YDELSER

KAPITEL 6

ARBEJDSLØSHED

Afdeling 3

Arbejdsløse, som under deres seneste beskæftigelse var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat

Artikel 71

1. Arbejdsløse arbejdstagere, som under deres seneste beskæftigelse var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, modtager ydelser efter følgende regler:

a)i) grænsearbejdere, der er delvis eller periodisk arbejdsløse i den virksomhed, hvor de er beskæftiget, modtager ydelser efter lovgivningen i den kompetente stat, som om de var bosat på denne stats område; disse ydelser udbetales af den kompetente institution

ii) grænsearbejdere, der er helt arbejdsløse, modtager ydelser efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område de er bosat, som om de under deres seneste beskæftigelse havde været omfattet af denne lovgivning; disse ydelser udbetales af bopælsstedets institution for denne institutions regning

b)i) andre arbejdstagere end grænsearbejdere, der er delvis, periodisk eller helt arbejdsløse, og som fortsat står til rådighed for deres arbejdsgiver eller for arbejdsformidlingen på den kompetente stats område, modtager ydelser efter lovgivningen i denne stat, som om de var bosat på dens område; disse ydelser udbetales af den kompetente institution

ii) andre arbejdstagere end grænsearbejdere, der er helt arbejdsløse, og som stiller sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den medlemsstat, på hvis område de er bosat, eller som vender tilbage til denne stats område, modtager ydelser efter denne stats lovgivning, som om de senest havde været beskæftiget dér; disse ydelser udbetales af bopælsstedets institution for denne institutions regning; hvis den pågældende arbejdstager allerede har fået tilkendt ydelser for den kompetente institutions regning i den medlemsstat, af hvis lovgivning han senest har været omfattet, skal han dog modtage ydelser i overensstemmelse med reglerne i artikel 69; udbetaling af ydelser efter lovgivningen i den stat, hvor den arbejdsløse er bosat,

stilles i bero i det tidsrum, hvor han i medfør af artikel 69 kan gøre krav på ydelser efter den lovgivning, hvoraf han senest har været omfattet.

2. Så længe en arbejdsløs har ret til ydelser i medfør af stk. 1, litra a), nr. i) kan han ikke gøre krav på ydelser efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat.

Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet

KAPITEL 6

YDELSER VED ARBEJDSLØSHED

Gennemførelse af forordningens artikel 71

Artikel 84

Arbejdsløse arbejdstagere, som under deres seneste beskæftigelse var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. I de i forordningens artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii) og b), nr. ii), første punktum, omhandlede tilfælde anses bopælsstedets institution for den kompetente institution, for så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 80.

Anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 71, stk. 1, litra b), nr. ii), er betinget af, at den arbejdsløse arbejdstager - foruden den i gennemførelsesforordningens artikel 80 omhandlede attest - for institutionen på sit bopælssted fremlægger attest fra institutionen i den medlemsstat, af hvis lovgivning han senest har været omfattet, om, at han ikke har ret til ydelser efter forordningens artikel 69.

3. Med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 71, stk. 2, afkræver bopælsstedets institution den kompetente institution alle oplysninger vedrørende den arbejdsløse arbejdstagers rettigheder over for den sidstnævnte institution.

EF-Domstolens dom af den 12. juni 1986 i sag 1/85, Horst Miethe mod Bundesanstalt für Arbeit, Samlingen 1986, side 1837-1852 (Miethe-dommen):

Miethe var tysk statsborger, uddannet i Tyskland og havde udelukkende arbejdet og boet i Tyskland. Miethe var fra november 1975 ansat som handelsagent for et tysk firma. Under ansættelsen flyttede han i november 1976 fra Tyskland til Belgien. Han vendte tilbage til Belgien hver dag. Flytningen skyldtes alene, at hans børn, der gik på en belgisk kostskole, herefter dagligt kunne nå til kostskolen fra forældrenes bolig. Miethe havde et kontor hos sin svigermor i Tyskland, hvor han også kunne overnatte. Det benyttede han sig af regelmæssigt en til to gange om ugen - også efter at han var blevet arbejdsløs i slutningen af september 1979. Miethe meldte sig ledig på arbejdsformidlingen i Tyskland og ansøgte der om arbejdsløshedsunderstøttelse, hvilket blev afslået af de tyske myndigheder.

Domstolen fastslog, at artikel 71, stk. 1, litra a), ii) i forordning (EØF) nr. 1408 /71, skal fortolkes således, at en grænsearbejder, der er helt arbejdsløs, og som er omfattet af denne bestemmelse, kun har krav på ydelser fra bopælsstaten, selv om pågældende opfylder betingelserne for ret til ydelser i den tidligere beskæftigelsesstat.

En grænsearbejder, der er helt arbejdsløs, men som har opretholdt en personlig og faglig tilknytning til den tidligere beskæftigelsesstat af en sådan art, der gør, at pågældende må antages at have størst mulighed for på ny at få beskæftigelse dér, skal anses for omfattet af begrebet "andre arbejdstagere end grænsearbejdere" (atypisk grænsearbejder).

Ifølge dommen tilkommer det den nationale retsinstans at afgøre, om en grænsearbejder er en atypisk grænsearbejder. Dommens vigtigste præmisser gengives nedenfor:

Ifølge præmis 16 i Miethe-dommen er formålet med bestemmelserne i artikel 71 i forordning (EØF) nr. 1408/71 at sikre, "at vandrende arbejdstagere kan opnå arbejdsløshedsydelse på sådanne betingelser, at

de bedst muligt sættes i stand til at søge nyt arbejde. Begrebet ydelser i denne forbindelse omfatter ikke alene pengeydelse, men også den bistand i forbindelse med faglig genindslusning, som arbejdsformidlingen yder de tilmeldte arbejdstagere.”

Præmis 17:

”Det må herefter antages, at reglen i artikel 71, stk. 1, litra a, ii, hvorefter en grænsearbejder, der er omfattet af definitionen heraf i artikel 1, litra b, og som er helt arbejdsløs, kun har krav på ydelser fra bopælsstaten, hviler på en udtalt formodning om, at en sådan arbejdstager i denne medlemsstat har størst mulighed for på ny at finde beskæftigelse.”

Præmis 18:

”Formålet med artikel 71, stk. 1, litra a, ii, i forordning nr. 1408/71 kan imidlertid ikke opfyldes, når en arbejdstager, der er helt arbejdsløs, og som er omfattet af definitionen i forordningens artikel 1, litra b, undtagelsesvis i den medlemsstat, hvori han senest har været beskæftiget, har opretholdt en personlig og faglig tilknytning af en sådan art, at han i denne medlemsstat må antages at have størst mulighed for på ny at opnå beskæftigelse. En sådan arbejdstager må under disse omstændigheder anses for omfattet af begrebet ”andre arbejdstagere end grænsearbejdere” i artikel 71 og er derfor omfattet af denne bestemmelses stk. 1, litra b.”

Præmis 19:

”Når et sådant problem opstår, tilkommer det den nationale retsinstans at afgøre, om en arbejdstager, der er bosat i en anden medlemsstat end beskæftigelsesstaten alligevel fortsat i sidstnævnte medlemsstat må antages at have størst mulighed for på ny at opnå beskæftigelse, i hvilket tilfælde han således er omfattet af artikel 71, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1408/71.”